

COME AGAIN

UDSTILLERE

RASMUS FENHANN (1972)

Rasmus Fenhanns arbejdsproces kombinerer traditionelle, næsten glemte håndværksteknikker med avancerede højteknologiske procedurer, herunder digital skitsering og visualisering.

EBANO (2018)

Ebano hylder de ædle træsorter, som bør behandles med den største respekt. Man bør kun benytte disse træsorter til det fineste snedkerarbejde og ikke lade noget gå til spilde. Udgangspunktet for projektet er en kasse med afskårne stumper af ibenholt, arvet fra en snedker, der havde gemt dem uden at få dem brugt. Alle ibenholt-stumperne er afskæringer fra ydersiden af de oprindelige træstammer, der for mange årtier siden er blevet groft tilhugget i skoven med økser og motorsave.

ANNELIE GRIMWADE OLOFSSON (1991)

Keramiker. BA fra Keramik og Glas på KADK 2019. Annelie ønsker via sine værker at sætte fokus på, hvordan vi opfatter forbrug, affald og materialitet.

WASTELAND Object K01 (2018)

Projektet WASTELAND sigter mod at tydeliggøre trusler og potentialer ved affald. Forbrændingsanlæg resulterer i biprodukter i form af aske og ovnslagge, der indeholder giftstoffer som f.eks. arsen, nikkel og saltsyre, der til sidst bortskaffes på deponeringsanlæg, hvor de risikerer at forurene frisk grundvand og de omgivende økosystemer. Ved at kombinere affaldet med porcelænsler sikres asken gennem brændingsprocessen ved 1280 °C, hvor organiske materialer brænder væk, når de tunge stoffer smelter, og danner en visuel manifestation af dens giftige natur.

MANUEL CANU (1979)

Billedkunstner/keramikker Manuel Canu (IT) har en bachelor i 3D keramikdesign ved Bath Spa University, England. Manuel bor og arbejder i København. Hans arbejde er udstillet på Forårstudstillingen, KE (tildelt CCA Andratx-pris), Re-Form biennale, Janus Bygningen Kunstmuseum og Gammelgård Art Center mm.

RAW CLAY RELIEF (stedspecifik)

Værket der bliver præsenteret på 'COME AGAIN' er en væginstallation. Og som de fleste af Canus værker, en flygtig skulptur skabt på stedet. Værket er bygget af rå ler, der genanvendes fra hans tidligere installationer. Processen med at ødelægge et værk, for derefter at genbruge dets materiale til at skabe et nyt værk, er en kontinuerlig cyklus af død og genfødsel.

CAMILLA PRASCH (1968)

Smykkeformgiver

HEMD ohne ALLES (2017)

Missionen er at omfavne det forkerte. At fremsætte fejl. Uartigt vender Camilla Prash vrangen ud på udtjente cardiganer og skjorter, så kun kraven er tilbage som det sidste spor af beklædning.

COME AGAIN

UDSTILLERE

KATRINE BORUP (1965)

Katrine Borup er uddannet arkitekt fra Arkitektskolen i Århus, 1995 og Ædelmetalformgiver fra Institut for Ædelmetal, 2001.

RAV I DEN, 2017 (halsmykke)

RAV I DEN er en serie halsmykker lavet af brændte tændstikker – et umiddelbart værdiløst materiale, som ikke desto mindre har sin egen skønhed og mening i sammenhængen. Smykkerne forholder sig undersøgende til spørgsmålet om værdi, ikke mindst pga. de mange timers arbejde med at sammensy/-væve tændstikkerne. Ravklumperne er minimum 20 millioner år og fascinerende og værdifulde alene af den grund. RAV I DEN er inspireret af oldtidens brug af rav og det rituelle, som en særlig måde at skabe værdi på. Netop derfor er ravklumperne usynlige og gemt væk i medaljonerne.

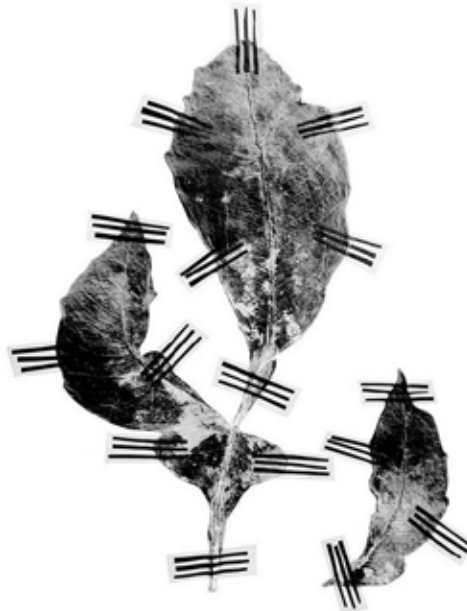

HELLE VIBEKE JENSEN (1960)

HVJ er uddannet beklædningsformgiver fra Danmarks Designskole. Hun arbejder i dag primært som illustratør og bogformgiver.

GADEHEBARIUM

Helle Vibeke vil have et værk med fra sin omfattende samling af egne kunstfærdige gadeherbarier – bøger fyldt med nedfaldsblade indsamlet 10 forskellige steder i verden. Fra solvarme Parade Street foran politistationen i Cape Town, til den grønne lydmur mellem Metrostationerne Øresund og Amager Strand.

ANE HENRIKSEN (1952)

Væver/tekstildesigner

Ane har senest udstillet på "Sustainable City", 8th International Contemporary Textile Art Biennale, Madrid. "Breaching Borders", 16th International Triennial of Tapestry, Lodz, Polen. "1st International Tapestry Exhibit", Ontario, Canada. "Dansk Gobelinkunst", i Rundetårn og på Vendsyssel Kunstmuseum, Hjørring.

URBAN GROWTH (2018)

Langs cykelstierne i København har Ane fundet forladte vanter - som en slags byløvfald har de budt sig til, og hun har viklet dem ind i en ny vækst - hvor hun har fået dem til at svæve mellem tråde. (260 x 250 cm.)

TINA RATZER (1971)

Tina Ratzer er uddannet tekstildesigner og væver fra Designskolen Kolding. I 1999 etablerede hun sit eget firma RATZER, hvor hun bla. opstartede en produktion af bæredygtig af biodynamisk uld.

RYA

Rya er skabt af restmaterialer fra Kvadrat. I dette værk, rya, nytænker og simplificerer Ratzer det traditionelle kunsthåndværk og vævningens teknikker og processer. En enkel træramme og lange, gule stofbaner danner fundamentet i den hjemmebyggede væv. Med omvendte knuder og en forsimplet tilgang til vævningen har Ratzer skabt et værk, der er i konstant forandring afhængig af brug, rum og placering.

COME AGAIN

UDSTILLERE

MARTINE MYRUP (1977)

Martine Myrup er uddannet billedhugger fra Glasgow School of art og arbejder primært i genbrugs tekstil i skala fra små objekter, til store rum installationer.

STILLEBEN (2020)

Stilleben er en del af et igangvækkede projekt, en hommage til den modernistiske amerikanske maler Milton Avery (1885-1965) og tager udgangspunkt i det formelle stilleben som malerisk motiv omsat til skulpturelle elementer skabt af genbrugte materialer.

TÆFT - SIMON GRØNLUND (1987)

Uddannet på Designskolen i Kolding 2015
Arbejder med behovet for et mere bæredygtigt fremstilling af skodesign. Skoene udføres af kasseret læder fra møbelindustrien.

BILLE CHELSEA

Læderresterne findes i mange forskellige former og størrelser, og designet justeres ud fra disse. Skoene er omhyggeligt konstrueret til at passe til det afskårne læder, hvilket skaber et snoet, skulpturelt udtryk. Tæft henter inspiration fra klassisk herretøj, japansk kultur, arkitektur og ituslået og repareret keramik (kintsugi).

MARIA SPARRE-PETERSEN

Ph.d. ved Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering (KADK). Master of Fine Arts. Rhode Island School of Design, 2000. Glas Designer fra Danmarks Designskole, 1997.

EPITEMIC ARTEFACT CK8_2016_05.

En særlig egenskab ved glas er, at det kan bruges uendeligt uden tab af kvalitet. Denne egenskab bliver udnyttet i Epistemic Artefact CK8_2018_05, som er fremstillet af recirkuleret emballage-glas og kan recirkuleres igen i slutningen af sin livscyklus i overensstemmelse med principperne for cirkulær økonomi.

JANNE K. HANSEN (1977)

Guldsmed og smykkeformgiver. Institut for Ædelmetal 2001-04.
Co-founder af Gallery Goldfingers

SOME DAY WE WILL PRAY (2017)

Broche i genbrugs sølv og fin sølv.
Et fossil af et blad og et tandpasta låg. Bladet er valgt som symbol på simpel natur og låget et symbol på de mange små uprætentiøse objekter vi smider ud uden vi tænker over det. Men måske en dag får de stor mening, derfor titlen.
Janne har valgt at bruge sølv (genanvendt), som er et meget bestandigt og ædelt materiale, til at underbygge sine uprætentiøse fund. Til at skabe noget fint, som i en fjern fremtid vil være af stor betydning.

COME AGAIN UDSTILLERE

LINE FRANK (1978)

Line Frank er uddannet scenograf fra Statens Teaterskole og skrædder. Line Frank skaber some beklædningsdesigner zero waste kjoler i kasseret sengelinned og reststoffer.

GRØN KJOLE (2019/20)

Kjole design af reststoffer i 6-kantens geometri, der giver uendelige gentagelses- og kombination-smuligheder og et minimum af materialespild ved tilskæring.

PERNILLE FALCH HEINESEN (1968)

Smykkeformgiver. Institut for Ædelmetal 2001-04. Tekniskskole for Guld- og sølvmedeuddannelsen 2008-09.

Pernille Falch Heinesen eksperimenterer med ukonventionelle færøske materialer og betragter det som en kunstnerisk udfordring at bruge og forædle disse materialer. Hun ser dem som en 'færøsk skattekasse!' og bruger f.eks. Fiskehud og vægte, fåretarm, mave og horn.

BOTANISK THEME NO. 1 (2015)

Fiskeskind, indfarvet fiskeskæl og oxideret sølv.

MAJA RØHL (1979)

Kunstakademiets Arkitektkskole, 2006. Ædelmetalformgiver, Institut for Ædelmetal, 2013

SANGE FRA BJERGENE

Dette projekt handler om identitet, tro og det nære. Salmebøgerne, der indgår i disse smykker, har haft et liv, hvor de har været brugt flittigt af mennesker, der har tillagt dem stor betydning, og som har efterladt spor i form understregninger og noter. Det giver smykket og den historie det formidler en helt anden værdi og tyngde, end nye salmebøger nogensinde ville kunne give.

Maja klipper nøjsomt bøgerne i form side for side, så de ligner bjerge eller norske fjelde. Det er en langsom proces, i respekt for det liv bogen har levet og den betydning den har for folk.”

LOTTE MYRTUE (1965)

Tekstilformgiver. Århus Kunstakademi, linjen for billedvæg og blandform 1991-95. Vinder af Biennaleprisen, Biennalen for kunst- håndværk og design, 2017. Kunsthåndværkerprisen 1897, bronzemedalje i 2011.

STRØTANKER APHORISMS (2019)

En trilogi. Billede nr.2. Dug og genbrugsbroderigarn. "Hvis man nu ikke gider lave mad"

Lotte arbejder med en lang række hverdagsfortællinger på en lidt skæv og grotesk måde. De lidt pudsige tankerækker som opstår når man vasker op eller lufter hunden. De bliver sjældent delt med andre, fordi de ikke er så vigtige. Ikke desto mindre bruger man meget tankevirksomhed på disse strøtanker i løbet af en dag.

